

controllere, være en Betyggelse, at man veed, at en saadan Revision finder Sted, og jeg kunde derfor ikke ansee det tilraadeligt at give nogen Antydning af, at Revisionen skulde bortfalde; men derimod er jeg, som sagt, aldeles enig i, at denne Revision, saaledes som det fra flere Sider er blevet yttret, maa betragtes som et Foretagende, der maa finde Sted fra Statens Side, og at det følger vistnok ogsaa er rigtigt, at Vedkommende, saaledes som skeet er gennem en lang Række af Aar, fremdeles blive lønede af Statskassen. Det er ogsaa allerede bemærket med Hensyn til hele Sagens Stilling, at den Afgift, som derved controlleres, dog er en Afgift, der tjener til at opfylde Statshensyn, nemlig Handel og Skibsfart, og jeg troer derfor, at den Fremgangsmaade, der følges med Hensyn til andre Afgifter, der paalægges i Statsviemed, ogsaa her maa komme til Anvendelse. Jeg skal endnu kun omtale den besynderlige Maade, det dog virkelig vilde være, at lønne Arbejder paa, der udføres af Staten, naar det saaledes skulde skee procentvís, og det meget usikre, der vilde være derved. Lader os antage, at Havneafgifterne og Havnetaxterne blive forøgede med det Dobbelte, saa vil det være klart, at Arbeidet bliver det selysamme. Naar der saaledes, istedetfor at der før maaskee har været svaret en Afgift af 4 Skilling pr. Commercelast, nu derimod skulde svares 8 sk , saa vil dette ingen Indsydhelse have paa det forøgede Arbejde, men man vil da, istedetfor at man før kun har bevilget 2000 Rbd. til de omtalte Lønninger, komme til at bevilge 4000 Rbd., og det vil vistnok være klart, at man derved kommer ind paa en meget usikker Fremgangsmaade med Hensyn til det hele Lønningssystem. Det er vistnok det Rigtigste og meest Passende, at Administrationen fremkommer for Rigsdagen med sit Forslag til, hvorledes alle saadanne Bestillinger i Statens Tjeneste bør lønnes, og at den paa en anden Maade drager Omsorg for, hvorledes Dækningen af disse Udgifter skal tilveiebringes. Jeg troer heller ikke, at jeg behøver videre at forfølge de Betragtninger, som vistnok i mange Henseender lade sig gjøre ved dette Lovudkast. Det forekommer mig, at den høitagtede Indenrigsmini-

ster selv efter den Meddelelse, han gjorde os, ikke heller holder saa stærkt paa Udcastet, og jeg skulde troe, at det Samme maaskee har været Tilfældet med hans Forgængere i Ministeriet. Denne Sag har nemlig været Gjenstand for Behandling i flere Aar, og, naar man henseer til de Erklæringer, som have været indhentede, og som Udvalget har forskaffet sig med Hensyn til denne Sag — jeg troer, at det er 3 til 4 Aar siden, man begyndte paa denne Sag, — vil man finde, at der ligger maaskee deri et Vidnesbyrd om, at Indenrigsministeriet ikke har troet, at denne Sag trængte til en saa meget presserende Afgjørelse. Jeg kan altsaa ikke troe Andet, end at det vil finde det ærede Things Bisid, at Udvalget er kommet til det Resultat, at fraraade dette Lovudcasts Vedtagelse. Med Hensyn til, hvad den høitagtede Indenrigsminister har bemærket i Slutningen af sit Foredrag om den formelle Side af Sagen, skal jeg være aldeles enig i, at der vistnok ikke er nogen Trang tilføede til allerede nu under første Behandling at afgjøre denne Sag, hvilket vilde kunne skee paa den Maade, at man nægtede Sagens videre Fremme, eller dens Overgang til 2den Behandling; men jeg seer ikke, at der er Noget til Hinder for — og det er vistnok den rigtigste Fremgangsmaade —, at man stemmer for, at Sagen gaaer til 2den Behandling, og da vil der under denne, naar Lovudcastet foreligger, og efter den Fremgangsmaade, som den høitærede Formand pleier at bruge med Hensyn til Lovudkast, der, som dette, ikke bestaae af Paragrapher, nemlig at lade afstemme over, om et saadant skal overgaae til 3die Behandling — være Leilighed for det ærede Thing til at stemme over Lovudcastet, og til at erklære sig enten for eller imod det.

M. P. Bruun: Da Saamange af de ærede Landssthingsmænd have udtalt sig imod Lovudcastet, maa det maaskee være mig tilladt ogsaa at sige et Par Ord til Forsvar idetmindste for en Deel af det. Jeg kan nemlig være fuldkommen enig med det ærede Udvalg i, at det er en mindre rigtig Maade at votere en Forhøielse for Revisionspersonalet paa ved at give dette Anvisning paa en Indtægt af Havnekasserne. Jeg siger, at jeg